

Juliusz Zaleski

Ś. p. Józef Maurer

Pamiętnik Literacki : czasopismo kwartalne poświęcone historii i krytyce literatury polskiej 22/23/1/4, 777

1925/26

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w męce i krwi i szuka swej drogi poprzez mgły gęste, które zakrywają jej widnokrąg. A kiedy powstanie wreszcie cała i skończona, wtedy zrozumie i oceni, że tym, który ją przeżył, który w czynie poetyckim dawno przedtem już ją zrealizował, budując i narodowe, chrześcijańskie i wszelkim przywilejom społecznym wrogie filary jej nowożytnej struktury duchowej — był Jan Kasprówic.

Władysław Kozicki.

Ś. p. Józef Maurer.

W dniu 2 września b. r. zmarł Józef Maurer, profesor gimnazjum państw. im. króla Stefana Batorego we Lwowie. — Urodzony w Trzemeszowie w r. 1879, uczęszczał do gimnazjum w Rzeszowie, poczem, złożonywszy tamże egzamin dojrzałości, poświęca się, jako zwyczajny słuchacz Wszechnicy Jagiellońskiej, studjom filozoficznym z zakresu języka polskiego i filologii klasycznej. Po ukończeniu studjów pracuje w charakterze nauczyciela w Krakowie, w Podgórzu, a wreszcie we Lwowie, gdzie uczy języka polskiego i filologii klasycznej bez przerwy aż do r. 1923. Tutaj dał się poznać jako nauczyciel głębszego umysłu; zabrał się do pracy z zapałem i wielką sumiennością, niezwykłą prawość charakteru i szlachetność zjednały Mu uznanie przełożonych, życzliwość kolegów i miłość wśród uczniów.

Ś. p. prof. Maurer pracował i na polu naukowo-literackim. Ze szczególnem zamiłowaniem oddawał się studjom nad twórczością Juliusza Słowackiego, czego owocem były następujące rozprawy: „Technika Lambra“ (druk. w Sprawozdaniu Dyrekcji gimn. III. — Lwów 1909); „Lilla Weneda“, wyjaśnienie zasadniczych problemów (druk. w Pam. nauk.-literackim — Lwów 1911); „Książd Marek, jako ojczyzny całej krzyk“ (druk. w Sprawozd. Dyrekcji gimn. III — Lwów 1911); „Sen srebrny Salomei“, idea dramatu (Lwów — 1911).

Na łamach „Pamiętnika Literackiego“ pomieścił: „Ze studjów nad Anhellim J. Słowackiego“ i „Kim jest doktor w Kordjanie“ (zesz. III/IV — Lwów — 1917). — Oprócz tego ogłosił: „Eliza Orzeszkowa“, szkic jubileuszowy (druk. w „Miesięczniku pedagogicznym“ — Cieszyn — 1907), oraz wydał: „Trzy poemata J. Słowackiego“, opatrzywszy wstępem i objaśnieniami (wydawn. „Biblioteki Narodowej“ — Kraków 1920).

Trud pożyteczny cichego, nieskazitelnego pracownika i prawego obywatela-wychowawcy przerwała bezlitosna śmierć, która nastąpiła po trzech latach ciężkich cierpień, wywołując szczerzy i głęboki żal w sercach tych, którzy Mu zawsze dobrze życzyli.

Juljusz Zaleski.